

ΒΙΚΤΩΡΙΑΝΟΣ ΞΑΡΔΟΥ

Καταβεβλημένος υπό της άποτυχίας ο Σαρδού, δέν άπεθαρρύνθη. Ούχ ήτον εγκατέλιπε την τραγωδίαν, ήν εις τας χειράς του κατέτρεχε, φαίνεται, βάσκανος, άόρατος δύναμις, και βοηθούμενος πάντοτε υπό της έπιμιζίας του καθολικισμού και του μωαθανισμού, συνέγραψεν έν δράμα, *Τό καπηλείον τών φοιτητών*.

Ο Κάμιλλος Λουσέ, ο συγγραφεύς της *Duble Ménage* και της *Considération*, άντι όλίγου κόπου αναρριχηθείς μέχρι της Γραμματείας της Ακαδημίας της Γαλλίας και προσφιλής μάλλον ένεκα τών προτερημάτων της άγαθής ψυχής του, ή ένεκα τών προϊόντων του μετρίου αυτού πνεύματος, ήτο τότε διευθυντής τών θεάτρων παρά τω ύπουργείω του Αύτοκρατορικού οίκου. Έγνώρισε τόν Σαρδού και έμαθε τά περι το δράματός του, έσύστησε δέ τό δράμα προς τούς Αλφόνσον Ροαγέ και Γουστάβιον Βιέζ, τούς άχωρίστους συντρόφους του Μελοδράματος, οίτινες ειχον αναλάβει την έργολαβίαν του ΐθδειού.

Η σύστασις ήτο καλή, αλλά τό δράμα ήτο κακόν.

Τό *Καπηλείον* άνεδιδάσθη υπό τών έργολαβών μετά σπουδής έπι της σκηνης, άλλ' έσυρίχθη υπό του κοινού, μετά της αύτης και μαίζονος έτι σπουδής.

Έάν ποτε αί όλίγοι αύται γραμμαί τύχωσιν υπό τά όμματα τινός τών νεανιών εκείνων, όσοι θορυβοϋσιν εις τας δημοσίας όδοϋς κατά της κυβερνήσεως, ήτις δέν παρέχει αύτοίς προστασίαν, ή κατά τών κεφαλαιούχων, διότι δέν προστατεύουσι διά τών χρημάτων των τόν δραματικόν αύτων οίστρον, και καταρώνται την ώραν καθ' ήν έγεννήθησαν άλλαχού και όχι έν Γαλλία, όπου ή άνέκδοτος αύτων κωμωδία ήθελε τούς παράσχει και δόξαν και πλούτον, παρακαλοϋνται οϋτοι νά έξακολουθήσωσι την άνάγνωσιν, όπως λάβωσι κατόπιν ύπ' όψιν ότι ή ζωή ενός τών περιφημοτέρων συγχρόνων δραματικών συγγραφέων της Γαλλίας ύπήρξεν έπι έπτά έτη—μετά την άποτυχίαν του *Καπηλείου*—και Όδύσεια συνάμα και ΐλιάς.

Ηναγκάσθη νά παλαίση όχι μόνον προς την πενίαν, αλλά και προς την φιλολογικήν έκπτωσιν, ήτις έπήλθε κατ'αύτου μετά την πρώτην άποτυχίαν. Και ο Τούρκος έντούτοις άνεχώρει. Ο Σαρδού τω παρέδιδε μαθήματα, αλλά

χωρίς νά έχη παροϋσαν την κεφαλήν του! Οϋτως ώστε, καθά τουλάχιστον διηγείται εις τών έπιστηθίων φίλων του Σαρδού, ο Ισλαμίτης επέστρεφεν εις τόν Βόσπορον, πεπεισμένος ότι οί άπόστολοι έφιλοξενήθησαν εις Νορθηγίαν υπό της βασιλίσσης Οϋλφρας, και ότι ο μέγιστος τών έν Εϋρώπη φιλοσόφων της χριστιανικής θρησκείας ήτο εις έμπορος άλεξιβροχίων!

* *

Ο Σαρδού ειχεν ανάγκην νά ζήσῃ προπάντων.

Έζήτησεν έργασίαν από τόν Διδότον, άκριθώς κατ' εκείνην την εποχήν επιχειροϋντα νέαν έκδοσιν της περιφήμου *Παγκόσμιου Βιογραφίας*.

Ο Διδότος εκτιμών τόν Σαρδού μάλλον ως ιατρόν, ή ως άνθρωπον γραμμάτων (φαντάσθητε!) τω άνέθηκε νά συγγράψῃ έν άρθρον περί του Καρδάνου, περιφήμου Ιατροϋ του 15. αιώνος, άφήσαντος μίαν τών τριών αυτοβιογραφιών, αίτινες είναι περιβόητοι διά την κωμικήν ειλικρίνειαν, μεθ' ής έγράψαν. Αί έτεραι δύο είσι ή του Αγίου Αύγουστίνου και ή του Ι. Ιακώβου Ρουσσώ.

Ο Σαρδού εξετέλεσε λίαν έπιτυχώς την άνατεθείσαν αύτω έντολήν, οϋτως ώστε ο Διδότος τόν επεφόρτισε νά γράψῃ και άλλα άρθρα, αίτινα, μολονότι άπήτουν πολλές έρεϋνας έν ταις βιβλιοθήκαις, παρείχον εις τόν μέλλοντα εκατομμυριούχον του Μαρλύ όλίγον τι έλασσον του ενός φράγκου την ήμέραν!

Ητο ανάγκη νά ζήσῃ, και έν φράγκον την ήμέραν έν Παρισίοις μόλις άρκεί τινα ν' αποθάνῃ χωρίς Ιατρούς και χωρίς φάρμακα.

Σήμερον ο Σαρδού δεικνύει άγερώς προς τούς επισκεπτομένους τόν πύργον του Μαρλύ, τας μελέτας του και τας σημειώσεις, ως είχε συναγάγει επί ενός άρθρου περί του Έράσμου, όπερ ήρξαστο γράφων διά την *Βιογραφίαν* του Διδότου, αλλά δέν έτελείωσεν. Τά παλαιά εκείνα φύλλα είναι δι' αυτόν έντιμος άνάμνησις δυστυχούς καιρού, προς όν στρέφει ένίοτε τό βλέμμα

[Ο: στρέφεται ο ναυγός από της παραλλας Ασθμαίνων και παρατηρεί την λύσαν των κυμάτων.]

(Συνέχεια εις τό προσεχές)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Η έν Παρισίοις μεγάλη βιβλιοθήκη, ή Έθνική καλουμένη, έχει τόμους

500,000. Έκτός της βιβλιοθήκης ταύτης έν Παρισίοις ύπάρχουσι και 22 άλλαι δημοσαι βιβλιοθήκαι εμπεριέχουσαι έν εκατομμύριον τόμους. Τ' όλον λοιπόν έν Παρισίοις αί δημοσαι βιβλιοθήκαι έχουσι τόμους 4,500,000. Αί δέ τών έπαρχιών βιβλιοθήκαι όλαι άμοϋ έχουσι τόμους 4,300,000. Τό όλον λοιπόν τών έν Γαλλία βιβλιοθηκών τόμων συμποσϋται εις 6,000,000.

Η έν Λονδίνω βιβλιοθήκη British Museum έχει τόμους 500,000.

Η έν Βιέννη της Αϋστρίας 350,000 της Pragues 150,000.

Η έν Βρυξέλλαις 90,000.

Η έν Κοπενάγη 40,000 (Βασιλική βιβλιοθήκη).

Η έν Μαδρίτη 200,000.

Η έν Ρώμη του Βατικανού 30,000. Είσι δέ και άλλαι 15. Δημοσαι βιβλιοθήκαι.

Η έν Μιλάνω 150,000.

Η έν Βενετία του Αγίου Μάρκου 423,000.

Η έν Νεαπόλει 200,000.

Η έν Τορίνω 450,000.

Η έν Γενεύη 100,000.

Η έν Λισβόνη 90,000.

Η έν Πετροϋπόλει 400,000.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ένεκεν άπροσδοκήτου συμβάντος αναγκαζόμεθα σήμερα νά εκδώσωμεν ήμίφυλλον επιφυλασσόμενοι όπως εκδώσωμεν τό έτερον την προσεχῆ πέμπτην.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΛΥΣΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΑ'

Κ-Κ

Έβλυσε δ' αυτό μόνη ή κυρία

ΜΑΡΙΓΩ Φ. ΚΟΝΤΟΛΟΥΡΗ

Ητις και παρακαλείται νά λάβῃ τό ύποσχεθέν δώρον.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΕ'

Τό όνομά μου, άχαρις, ότ' είμαι, εκδηλώνει την χάριν πλὴν έν ζητήσε, έν θέλῃς νά άνεύρης Τό πρώτόν μου άπόκοψο· άλλ' εις τό τρίτον έρις έν γεννηθῇ, απόβαλε αυτό, και τότε μόνη ή λύσις έγκαιται εις έν, άλλά τό έν εκείνο, εάν τό εϋρης μέλος σου αισθητικόν θά μείνω-